

ΑΙ ΑΘΗΝΑΙ

Περисπούδαστον ἄρθρον περὶ Ἑλλάδος ἔγραψε ὁ διακεκριμένος ἐν Ἀθῶνιά τῶν Ἠνωμένων Πολιτειῶν καθηγητῆς τῆς Ἑλληνικῆς Φιλολογίας Μέριλλ Γαίτς, δημοσιεύθην ἐν τῷ ἐβδομαδιαίῳ περιοδικῷ τοῦ Χάρπερ ἐξ οὗ ἀποσπώμεν χάριν τῶν ἀναγνωστῶν ἡμῶν περικοπὰς τινάς.

«Αἱ Ἀθῆναι τῶν κλασικῶν χρόνων, ἐν οἷς συνεκentroῦτο ἡ δόξα τῆς Ἑλλάδος, ἔσχε ἐκ τοῦ στόματος καὶ τῶν γραφίδων πάντων, τὸ βραβεῖον τοῦ ἐπαίνου. Αἱ Ἀθῆναι τῆς σήμερον εἶναι ἀντικείμενον ἐνδιαφέροντος οὐχὶ ἀπλῶς ὡς ὁ κληρονόμος τῆς φήμης, ἀλλὰ δι' ὅ,τι δύναται νὰ γίνῃ εἰς τὸ προσεχὲς μέλλον. Οὐ μόνον ὁ ἀρχαιολόγος καὶ ὁ ὁπαδὸς τῶν κλασσικῶν μελετῶν, ἀλλὰ καὶ ὁ τεχνίτης, καὶ ὁ πολιτειολόγος, ὁ τέρψιν ζητῶν περιηγητῆς, καὶ ὁ παρατηρητῆς τῶν ἀνθρώπων καὶ τῶν ἐθίμων, ἀφρόνως θέλει ἀμειψθῇ ἐὰν ἐπιχειρήσῃ τὸν ἀπὸ Νεαπόλεως εἰς Ἀθήνας πλοῦν».

Τρεῖς πόλεις ὁ κόσμος τιμᾷ ὡς τὰς πηγὰς τῆς ὀρθοκείας, τοῦ νόμου καὶ τῆς καλαισθησίας, αἵτινες κατέστησαν ἡμᾶς ὅ,τι νῦν ἐσμέν. Τὰ Ἱεροσόλυμα, τὴν μητέρα τῆς χριστιανισμοῦ, τὴν Ῥώμην, τὴν αὐστηρὰν κυρίαρχον ἥτις ἐδίδαξε τὸν κόσμον τὴν πολιτικὴν καὶ τὸν πρὸς τὸν νόμον σεβασμὸν καὶ τὰς Ἀθήνας, ἐν τῇ καθαρᾷ ἀτμοσφαιρᾷ τῆς ὁποίας ἡ ἀγάπη τῆς γνώσεως καὶ τοῦ καλοῦ ἔδωκαν πρῶτα τὴν ἐντελὴ μορφήν εἰς τὴν τέχνην, τὴν φιλοσοφίαν καὶ τὴν φιλολογίαν. Ἡ Ῥώμη διὰ τῆς ἀπληστότου αὐτῆς δίψης πρὸς κατακτήσεις, ἔσυρεν ἐντὸς τῆς μεταγενεστέρως αὐτῆς ἱστορίας τὴν τῆς χριστιανικῆς ἐκκλησίας, ὡς ἐμιμήθη καὶ ἐδανείσθη ἐκ τῆς φιλολογίας, τῆς τέχνης καὶ τῆς φιλοσοφίας τῶν Ἀθηνῶν.

Ἐκ δὲ τοῦ χριστιανικοῦ ζήλου τὸν ὁποῖον ἡ Ῥώμη ἐπορίσθη οὕτω ἐκ τῆς Ἱερουσαλὴμ, ἐργαζομένη ἐπὶ τοῦ ἔρωτος πρὸς ἐντελεῖς μορφὰς τοῦ καλοῦ τὰς ὁποίας αἱ Ἀθῆναι ἐδίδαξαν αὐτῇ, προήλθεν ἡ μεγίστη δόξα τῆς Ῥώμης—ἡ τέχνη ἐκείνη τοῦ ἰδανικοῦ εἰς τὴν ζωγραφικὴν ἥτις κατέστησεν αὐτὴν πόλιν κυρίαν καὶ διδάσκαλον τοῦ κόσμου.

Ἀλλὰ δὲν εἶναι μόνον διὰ τὴν ἐπιρροὴν ἣν ἐξήσκησεν ἡ Ἑλλὰς ἐπὶ τῶν ἀξέστων Ῥωμαίων κατακτητῶν ὅτι ὀφείλει ὁ κόσμος χάριτας εἰς τὰς Ἀθήνας. Πάντα τὰ ἔθνη τῆς Εὐρώπης κατὰ τὰς πρωτίστας αὐτῶν ἐποχὰς ἐπορεύθησαν κατευθεῖαν πρὸς αὐτὴν πρὸς διδασκαλίαν. Ἡ Ἑλληνικὴ φιλολογία ἐπηρέασε τὴν ἀνάπτυξιν πάσης τῆς φιλολογίας τὴν ὁποίαν ὁ λόγιος θεωρεῖ ἀξίαν τῆς μελέτης αὐτοῦ. Οἱ Ἑλληνικοὶ νόμοι ἐχρησίμευσαν ὡς ὑποδείγματα ἢ ὡς ὁδηγοὶ εἰς πάντα πολιτικὸν καὶ πάντα σπουδαστὴν πολιτικῶν ἐπιστημῶν. Κεντρικὴ ἰδέα τῶν συνταγματικῶν κυβερνήσεων νῦν ἐν τῷ κόσμῳ ἐπικρατοῦσων, εἶναι ἡ γενικὴ ἐκλογὴ δύο νομοθετικὰ σώματα τὸ

μὲν δημοτικὸν τὸ δὲ συντηρητικὸν καὶ αὐτονομία τοπικὴ ἐν ταῖς τοπικαῖς ὑποθέσεσιν. Ταῦτα πάντα εἰσὶν ἀρχαὶ Ἑλληνικαὶ ληφθεῖσαι ἐκ τῆς Ἑλληνικῆς ἱστορίας. Ἐτι δὲ καὶ σήμερον δὲν ἐπαύσαμεν μανθάνοντες ἐκ τῆς ἱστορίας τῶν Ἀθηνῶν. Οἱ ὅροι τῆς Ἀθηναϊκῆς κοινωνίας, οἱ σκοποὶ καὶ αἱ ἐξέεις τοῦ λογισμοῦ τοῦ πολίτου τῶν Ἀθηνῶν ἐν ταῖς ἡμέραις τῆς δόξης αὐτῶν, ἦσαν πολλαχῶς ὡς τὰ τῆς σημερινῆς Ἀμερικῆς. Ὁ διάσημος Webster, ἀναγινώσκων ποτὲ τὸν ἐπιτάφιον λόγον τοῦ Περικλέους ἐπὶ τῶν στρατιωτῶν τῶν πεσόντων ἐν τῷ πολέμῳ κατὰ τῆς Σπάρτης, ἀνεβόησε κλείσας τὸ βιβλίον. «Εἰσὶν αὗται αἱ Ἀθῆναι καὶ Ἀθηναῖος ὁ ῥήτωρ; ἢ εἶναι Ἀμερικανὸς λαλῶν εἰς πολίτας τῶν Ἠνωμένων Πολιτειῶν;» Αἱ Ἀθῆναι εἶδον τὴν ἀνύψωσιν τῶν διμαγωγῶν ἐν ταῖς ἡμέραις τῆς παρακμῆς αὐτῶν ἔτι δὲ καὶ τὸ γνωστὸν ἀξίωμα τοῦ ὁποίου ἡ ἐπιρροὴ κατήσχυε τὰ πολιτικὰ τῆς Ἀμερικῆς κατὰ τὴν τελευταίαν πεντηκονταετίαν «Τοῖς νικηταῖς τὰ λάφυρα», εἶναι μετάφρασις ἐκ τῶν σελίδων τοῦ ΕΞΕΦΩΝΤΟΣ.

Ἐν ταῖς φυσικαῖς ἐπιστήμαις, οἱ Ἕλληνες ἐποίησαντο τοσαύτας προόδους ὥστε ἡ ἐπιστήμη ἐν τῇ μεγίστῃ ἀναπτύξει αὐτῆς, ἐφάνη ἀκολουθοῦσα τὰς εἰκασίας τῶν Ἑλλήνων. Ὁ φιλόλαος ὑπεστήριξεν 20 αἰῶνας πρὸ τοῦ Γαλιλαίου, ὅτι ὁ ἥλιος ἦτο σφαῖρα ἐν τῷ κέντρῳ τοῦ συστήματος, ὅτι δὲ ἡ γῆ καὶ οἱ λοιποὶ πλανῆται ἔσρεφον περὶ αὐτὸν, τῆς περιστροφῆς τῆς γῆς περὶ τὸν ἴδιον ἄξονα παραγούσης τὴν ἡμέραν καὶ τὴν νύκτα καὶ τὴν φαινομένην κίνησιν τῶν ἀστέρων. Τὸ ἔργον τοῦ Κυβιέρου περὶ ζωολογίας ἐν μέρει προλαμβάνεται ἐν τῇ ἱστορίᾳ τῶν ζώων τοῦ Ἀριστοτέλους. Ἡ Γεωλογία ἐπροφητεύθη ὅταν ὁ Ξενοφάνης εἰκασε ἐξ ὀρυκτῶν ἀποσβεσθεῖσας φυλάς ζώων καὶ μεγάλας μεταβολὰς εἰς τὸν φλοιὸν τῆς γῆς. Πάντες δὲ γινώσκουσι πόσον ἡ πρόδοσις ἐν τῇ Χημείᾳ καὶ τῇ Φυσικῇ ἀκολούθησε τὴν ἀνάπτυξιν τῆς εὐτυχοῦς θεωρίας περὶ ἀτόμων τοῦ Δημοκρίτου. (ἀκολουθεῖ)

ΟΙ ΚΛΑΠΕΝΤΕΣ ΚΑΡΠΟΙ

Χριστιανὸς τις ἔμπορος ἀπεσύρθη τοῦ ἐνεργοῦ βίου καὶ κατέκησεν εἰς εὐάρεστον κατοικίαν ἐπὶ τῶν ὀχθῶν ποταμοῦ τινος τῆς Ἀγγλίας, ἐνῷ οἱ κῆποι καὶ αἱ θέρμαι αὐτοῦ ἠρθόνουν ἐξαίρετων καὶ πολυτίμων καρπῶν, κλέπται τινες εἰσελθόντες ἀφῆρσαν μέγα μέρος ἐξ αὐτῶν. Τὴν ἀκόλουθον πρωτὴν ὁ ἰδιοκτήτης ἐκήρυξεν ἀνὰ τὴν κώμην ὅτι ὁ κῆπος αὐτοῦ ἐλαφυραγωγῆθη σημαντικὴ δὲ ποσότης καρπῶν ἀφῆρθη, ἐπειδὴ δὲ ἦτο δυνατόν ὅτι ἐνδεῖα θὰ ἠνάγκασε εἰς τὴν πρᾶξιν ταύτην, εἰδοποίησεν ὅτι ἐὰν οὕτως εἶχε τὸ πρᾶγμα, ὁ δὲ πικραβάνης ἐδήλου τὴν περίστασιν, οὐ μόνον θὰ ἐτύγχανε συγγνώμης, ἀλλὰ καὶ ἀνάγκαι αὐτοῦ θὰ ἀνεκουφίζοντο. Τὸ ἀποτέλεσμα

εγένετο ταχέως γνωστόν. Τοιοῦτο ὑπῆρξε τὸ ἀποτέλεσμα τῆς εἰδοποιήσεως ταύτης, ὥστε καίτοι ἡ κατοικία αὐτοῦ ἦτο ἐκτεθειμένη, οὐδὲν ἕτερον παράδειγμα λαφυραγωγίας συνέβη. Ἀκόμη καὶ οἱ ἄξεστοι καὶ ἀπαίδευτοι ἀγρόται ἠσθάνθησαν τὴν ἐπιβάλλουσάν ἐπιτροπὴν τοσαύτης εὐμενείας, ἀτυχῶς ὅμως καὶ τοσούτῳ σπανίας, ἡδυνήθησαν δὲ μόνον νὰ θεωρῶσι τὸ ἐνδιαφέρον πρόσωπον ὅπερ ἴδρυσεν τὴν κατοικίαν του ἐν μέσῳ αὐτῶν μὲ αἰσθημα σεβασμοῦ τοσοῦτον ὅσον οὐδέποτε ἔλαβον δι' ἕτερον ἀνθρώπινον ὄν.

Ὁ ἐπαναλαμβάνων ὅσα ἀκούει ὑφίσταται τὴν ποιὴν νὰ μὴ ἐμπιστευέται τις αὐτὸν διὰ μυστικοῦ τινος, εἰμὴ ὁσάκις ἔχη ἀνάγκην νὰ τὸ δημοσιεύσῃ. Ἐν τοιαύτῃ περιπτώσει τὸν μεταχειρίζονται ὡς ζῶσαν εἰδοποίησιν, ὡς τοὺς ἀγγελιοφόρους ἐν ταῖς ὁδοῖς, μὲ τὴν διαφορὰν ὅτι οὗτοι κομίζουσι τὰς ἀγγελίας ἀνοικτάς ἐπὶ σανίδων ἐνῷ ἐκεῖνος τὰς φέρει κεκρυμμένας καὶ μεταξὺ τῶν ὁδόντων. Πᾶς κοινωνικὸς κύκλος ἔχει τοιαύτην ζῶσαν ἐφημερίδα. Ἐξίσου δὲ ἀξιωματικὸς εἶναι ἡ διαγωγή τοῦ τοιοῦτου εἴτε ἐκ κακοβουλίας ἐπαναλαμβάνει εἴτε ἐκ κουφονοίας.

Ἡ Ῥωμανία συνῆψε χρέος δημόσιον ἀπὸ τοῦ ἔτους 1864 ἀνελθὼν εἰς 500,000,000 φρ. ἐξ ὧν 435,000,000 ἐπληρώθησαν μέχρι τοῦδε. Ἐπειδὴ δὲ τὸ χρέος ἐχρησίμευσεν εἰς ἔργα παρχωγικὰ οἷον σιδηροδρόμους κλ. ἡ δαπάνη νῦν ἔξισεν τὴν παρχωγικὴν δύναμιν τῆς χώρας. Μόνη ἡ Ἑλλάς ἔχει τὴν ἀτυχίαν νὰ δανείζηται καὶ δαπανᾷ ἑκατομύρια τὰ ὅποια αἱ κυβερνήσεις αὐτῆς ἀποκλειστικῶς καταναλίσκουσιν εἰς προμήθειαν πολεμικοῦ ὕλικου τὸ ὅποιον φθείρεται εἰς τὰς ἀποθήκας. Ἐλπίζομεν τοῦλάχιστον νῦν ὅτι θὰ ἀποκτήσωμεν σιδηροδρομικὴν συγκοινωνίαν ἐὰν μὴ καὶ τῶρα κατισχύσῃ τὸ σύστημα τῆς φειδωλείας ὁσάκις πρόκειται περὶ ἔργου κοινωφελούς.

Ἐκ πληθυσμοῦ 28,010,695 ψυχῶν (ὡς ἐκ τῆς πογραφῆς τοῦ 1878) ἐν Ἰταλίᾳ, 382,431 πρόσωπα, ἄνδρες, γυναῖκες καὶ παῖδες ἀσχολοῦνται εἰς βιομηχανικά ἔργα. Ὡστε 13,64 ἐπὶ τοῖς χιλίοις εἰσὶν οἱ εἰς τὰ ἔργα ταῦτα ἀσχολούμενοι. Ὁ ἀριθμὸς ὅμως οὗτος δὲν περιλαμβάνει τοὺς εἰς γεωργικὰς ἐργασίας καὶ μικρὰ ἐργαστήρια ἀσχολούμενους. Ἐν Σικελίᾳ περὶ τὰς 47,000 ἀνδρῶν ἀσχολοῦνται εἰς τὴν βιομηχανίαν τοῦ θείου, καὶ ἐν Σαρδηνίᾳ 40,000 εἰς τὰ μεταλλεῖα τοῦ μολύβδου καὶ τοῦ κασσιτέρου.

ΠΟΙΚΙΛΑ

Κατὰ ἐπίσημον ἔχθεσιν τῆς διευθύνσεως τῶν ταχυδρομείων ἐν ταῖς Ἡν. Πολιτείαις τῆς Ἀμερικῆς, κατὰ τὸ ἔτος 1880, ὁ ἀριθμὸς τῆς διὰ τῶν ταχυδρομείων τοῦ Κράτους μετενεχθείσης ταχυδρομικῆς ὧλης παντὸς εἶδους ἀνῆλθεν εἰς 2,720,234,252 τεμάχια. Ἐξ ὧν 1,053,252,

876 ἦσαν ἐπιστολαὶ ἤτοι 21 δι' ἕκαστον ἄτομον ἐν ταῖς Ἡν. Πολιτείαις, 324,556,440 ἐπιστολικά δελτάρια, 812,032,000 ἐφημερίδες, 40,148,792 περιοδικὰ καὶ 21,515,832 δέματα παντὸς εἶδους.

Κατὰ τὴν τελευταίαν ἀπογραφὴν ὁ πληθυσμὸς τοῦ Λονδίνου ἀνέρχεται εἰς 3,814,571 αὐξήσας κατὰ τὴν τελευταίαν δεκαετίαν κατὰ 560,311.

Ζῇ ἔτι ἐν Βάδῃ γέρων τις ὅστις ἐπὶ πολλὰ ἔτη κατεῖχε τὴν θέσιν διανοίκτου τῶν ὑποδημάτων τοῦ πατρὸς τοῦ ἐνσεστώτος αὐτοκράτορος τῆς Αὐστρίας. Τὸ μόνον αὐτοῦ καθήκον ἦτο νὰ φορῇ νέα ὑποδήματα τοῦ ἀρχιδουκὸς ἑωσὺ καθίσταντο ἱκανῶς ἄνετα. Ὁ γέρων οὗτος ἀπολαύει συντάξεως διὰ τὴν ὑπηρεσίαν του ἐκείνην.

Ἐβδομήκοντα χιλιάδες μετανάσται ἐκ διαφόρων χωρῶν τῆς Εὐρώπης ἀπεβιάσθησαν ἐν Νέᾳ Ὑόρκῃ κατὰ τὸν Ἀπρίλιον.

Ἡ Βρεττανικὴ καὶ Ἀλλοδαπὴ Βελικὴ Ἑταιρία, ἰδρυθεῖσα ἥδη πρὸ 72 ἐτῶν, ἐξέδωκε τὸ ἀπελθὼν ἔτος ὑπὲρ τὰ 2,700,000 ἀντίτυπα Ἱερῶν Γραφῶν, καὶ ἀποσπασμάτων τῶν Γραφῶν. Εἰσέπραξε δὲ ἐκ τῆς πωλήσεως 200,000 λίρας στερλίνας.

Ἐν Ἀγγλίᾳ καθ' ὑπολογισμὸν γενόμενον παρὰ τινος στατιστικογράφου ἐδαπανήθη τὸ παρελθὼν ἔτος εἰς πνευματώδη ποτὰ τὸ ποσὸν 122,279,275 λιρῶν στερλινῶν. Διὰ τοῦ ποσοῦ τούτου πόσα κοινωφελῆ ἔργα θὰ ἐγίνοντο καὶ πόσα ἀδικήματα θὰ ἀπεφεύγοντο ἐὰν μὴ ἐδαπανᾶτο.

Ὁ πληθυσμὸς τῆς Τύνητος ἀνέρχεται εἰς 200,000 περίπου. Ἐν τούτῳ περιέχονται 25,000 Ἰουδαῖοι καὶ 5,000 χριστιανοί. Οἱ λοιποὶ εἶναι πρὸ πάντων Μαυριτανοί, Ἀραβες καὶ Αἰθίοπες.

Δύο ἄξια λόγου πολιτικά συγγράμματα δημοσιεύθησαν μετ' οὐ πολὺ. Ἱστορία τῆς βασιλείας τοῦ δολοφονηθέντος Τζάρου γραφεῖσα παρὰ τοῦ στρατηγοῦ Μυλιούτιν, τέως ὑπουργοῦ τῶν στρατιωτικῶν τῆς Ῥωσσίας, ἐνῷ ὁ στρατάρχης Μακμαῶν προτίθεται νὰ δημοσιεύσῃ ἀπομνημονεύματα τῆς προεδρίας του.

Ἐν τοῖς ὄρυχεσι τοῦ σιδήρου ἐν Σουηδίᾳ ἐργάζονται 24,000 ἐργάται περίπου. Οἱ ἐκ δυστυχημάτων θάνατοι τὸ 1879 ἀνῆλθον εἰς 12. Ὁ ἀριθμὸς οὗτος εἶναι σχετικῶς ἐλάχιστος.

Χοιρομήτρια καὶ λάρδος ἐξήχθησαν τῶν Ἡνωμένων Πολιτειῶν κατὰ τὸ ἔτος 1879 εἰς τὸ ποσὸν 750,000,000 λιτρῶν.

Δόσις Αἰνιγματος Γ'

Βοῦς—Ἱρις—Βούσιρις.

Ἐλυσαν δ' αὐτὸ οἱ κ. κ. Θεόδωρος Γ. Παχὺς, Ἀθανάσιος Τ. Μπασίδης (Ἀθηναῖος), Π. Κ. Ἀποστολίδης (Πειραιεύς), Ἀθανάσιος Σ. Σωτηριάδης (Τριπόλεως), Παν. Ι. Μαλεβιτίης (Πατρῶν), Ζώης Μ. Παπαθανασίου (Πύργου).

ΑΙΝΙΓΜΑ Δ'

Τὰ ἔθνη μὲ θαύμασαν, ὅλα ἀνεξαίρετως
Μυρία δὲ συγγράμματα περὶ ἐμοῦ κατ' ἔτος
Γράφονται, καὶ θὰ γράφονται ἐν ὅσῳ ἐκτιμᾶται,
Ἡ ἀρετὴ, τὸ ἀγαθὸν ἐν ὅσῳ ἀγαπᾶται.
Τὴν στρογγυλὴν μου κεφαλὴν ἂν ὅμως μ' ἀφαιρέσῃς
Στὸ σῶμα σου, ὦ φίλτατε, θὰ νὰ μὲ μεταφέρῃς,
Κ' ἐπὶ λαμπρὸς καὶ ἐξοχος μέγας καὶ ὑψηλῆς,
Θε νὰ γινῶ, σὸ σῶμα σου, ὁ τάλας, ὑπηρέτης,
Πειραιεύς. ΠΕΤΡΟΣ Κ. ΑΠΟΣΤΟΛΙΔΗΣ.